

ข้อบัญญัติ
เรื่อง การอนุรักษ์พลับพลึงธาร พ.ศ.๒๕๖๖

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน
อำเภอกะเปือย จังหวัดหนองคาย

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน
เรื่อง การอนุรักษ์พลับพลึงธาร พ.ศ.๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๗) มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ และมาตรา ๑๖ (๒๔) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๙ ประกอบกับสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน ได้มีมติเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน เรื่อง การอนุรักษ์พลับพลึงธาร พ.ศ.๒๕๖๖ ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน ในคราวประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖ และนายอำเภอเกาะเปโตรได้ลงนามอนุมัติข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน เรื่อง การอนุรักษ์พลับพลึงธาร พ.ศ.๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๙ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ไปแล้วนั้น

จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน เรื่อง การอนุรักษ์พลับพลึงธาร พ.ศ.๒๕๖๖ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายวิชัย ศรีเจริญ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน
เรื่อง การอนุรักษ์ลัทธิพลิงธาร พ.ศ.๒๕๖๖

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน เรื่อง การอนุรักษ์ลัทธิพลิงธาร พ.ศ.๒๕๖๖ ใช้บังคับใน
เขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน

เหตุผล

โดยที่ “ลัทธิพลิงธาร” พืชถิ่นเดียวของประเทศไทยที่ได้รับสมญานามว่า “ราชินีแห่งสายน้ำ” นับเป็นพืช
น้ำเฉพาะถิ่นของประเทศไทยที่อยู่ในสถานะใกล้สูญพันธุ์ พบได้ในแถบจังหวัดพังงาและระนองเท่านั้น โดยที่จังหวัด
พังงานั้นพบได้บริเวณแม่น้ำ ลำคลอง ในพื้นที่อำเภอกระบุรี อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอกะปง และจังหวัดระนอง
พบที่อำเภอสุขสำราญ และอำเภอกะเปอร์ ซึ่งปัจจัยคุกคามที่มีผลต่อการลดลงของจำนวนลัทธิพลิงธาร ได้แก่
การเก็บหัวจำหน่าย การขุดลอกคลอง การเปลี่ยนแปลงการไหลของน้ำ การลักลอบขุดหินและทราย
การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณริมคลอง ทำถนน ขุด เจาะ สร้างที่อยู่อาศัยบริเวณขอบตลิ่ง พื้นที่ริม
คลอง แต่ยังไม่มีความหมายใดๆให้การคุ้มครอง “ลัทธิพลิงธาร” และแหล่งน้ำที่เป็นถิ่นอาศัยของ “ลัทธิพลิงธาร”
เพื่อคุ้มครองและฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ทางนิเวศให้คงสภาพที่เหมาะสมกับการดำรงอยู่ตามธรรมชาติของ
ลัทธิพลิงธาร และให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม
ถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๖๗ (๗) ประกอบกับ มาตรา ๗๑ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๙ มาตรา
๑๖ (๒๔) จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน
เรื่อง การอนุรักษ์พลับพลึงธาร พ.ศ.๒๕๖๖

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางหินว่าด้วยการอนุรักษ์พลับพลึงธาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๗) มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๑๖ (๒๔) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๙ องค์การบริหารส่วนตำบลบางหินโดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางหินและนายอำเภอเกาะเปอร์ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน ว่าด้วยการอนุรักษ์พลับพลึงธาร พ.ศ.๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน แล้ว ๑๕ วัน

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

“การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” หมายถึง การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฉลาด โดยใช้ให้น้อย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงระยะเวลาในการใช้ให้ยาวนาน และก่อให้เกิดผลเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด รวมทั้งต้องมีการกระจายการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างทั่วถึง อย่างไรก็ตาม ในสภาพปัจจุบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเสื่อมโทรมมากขึ้น ดังนั้นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงมีความหมายรวมไปถึงการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วย

“พลับพลึงธาร หรือ หอมน้ำ” หมายถึง พืชในวงศ์พลับพลึง (Amaryllidaceae) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Crinum thaianum* เป็นพืชถิ่นเดียวของประเทศไทยที่ได้รับสมญานามว่า “ราชินีแห่งสายน้ำ” มีหัวคล้ายหอมหัวใหญ่อาจจมอยู่ใต้ดินหรือโผล่พ้นดินประมาณ ๑-๒ ส่วนใน ๓ ส่วนของหัวทั้งหมด และเมื่อหัวแก่เต็มที่จะแตกหัวใหม่ออกเป็นหลายๆหัวในเหง้าเดียวกัน ใบมีลักษณะเป็นใบเดี่ยวเรียวยาวเป็นแถบยาวคล้ายริบบิ้นมีสีเขียวเข้มพลัดไปตามกระแสน้ำที่ไหลผ่าน ก้านดอกส่วนใหญ่สีแดงมีความยาวประมาณ ๘๐-๑๐๐ เซนติเมตร ออกดอกเป็นช่อๆละ ๔-๑๔ ดอก กลีบดอกสีขาวเรียวยาว ๖ กลีบ แต่ละดอกมีก้านจับอับเรณูสีแดงแกมขาว ๖ ก้านอับเรณูเป็นสีเหลือง ยาวประมาณ ๑.๕ เซนติเมตร มีก้านเกสรเพศเมีย ๑ ก้าน และเป็นดอกสมบูรณ์เพศ โดยจะออกดอกในช่วงเดือนตุลาคม – ธันวาคม หลังจากดอกบานและมีการผสมเกสรแล้ว เมล็ดจะเจริญเติบโตในกะเปาะที่โคนก้านดอก เมื่อเจริญเติบโตจะเป็นเมล็ดที่มีลักษณะปูดเปี้ยว รูปทรงไม่แน่นอน เมื่อเมล็ดแก่แล้วจะร่วงหลุดจากกะเปาะลงสู่แหล่งน้ำหรือพื้นดินใกล้เคียง โดยมีสายรูกยื่นออกมาจากเมล็ดด้านใดด้านหนึ่งเพื่อพัฒนาเป็นต้นใหม่และสร้างรากยึดติดกับพื้นดินในแหล่งน้ำพบได้เฉพาะในแหล่งน้ำของจังหวัดระนองตอนล่างและพังงาตอนบนเท่านั้น

ข้อ ๔ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การอนุรักษ์พลับพลึงธาร มีเจตนารมณ์ วัตถุประสงค์ ดังนี้

- (๑) สร้างความตระหนักให้ชุมชนเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์พลับพลึงธาร
- (๒) ส่งเสริมและรักษาพลับพลึงธาร
- (๓) ให้ชุมชนบริหารจัดการและใช้ประโยชน์จากพลับพลึงธารอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน
- (๔) สร้างเครือข่ายร่วมกับภาคีส่วนต่างๆ ในการอนุรักษ์ ดูแลรักษาไว้ซึ่งพลับพลึงธาร
- (๕) เสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการให้กับบุคคล กลุ่ม และองค์กรชุมชนในตำบล

ข้อ ๖ การอนุรักษ์พลับพลึงธารอยู่ภายใต้การบูรณาการร่วมกันขององค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการระดับตำบลในการบริหารจัดการ

หมวด ๒

พื้นที่ที่พบพลับพลึงธาร

ข้อ ๗ ให้พื้นที่ที่พบพลับพลึงธารในท้องที่ตำบลบางหิน อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนองเป็นเขตพื้นที่อนุรักษ์พลับพลึงธาร โดยบริเวณพื้นที่ตำบลบางหินที่พบพลับพลึงธารในปัจจุบัน ได้แก่ คลองยายภาพ (คลองวังกุ่ม) ตำบลบางหิน อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง

ข้อ ๘ ให้ชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ตาม ข้อ ๗ และหน่วยงานในพื้นที่ดังกล่าวร่วมกันพิจารณาเกี่ยวกับระยะทางที่เหมาะสมในสายคลองตามข้อ ๗ ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องฟื้นฟูสภาพลำคลองเพื่อให้เหมาะสมกับการเป็นแหล่งอาศัยของพลับพลึงธาร และกำหนดจุดดังกล่าวให้เป็นพื้นที่เร่งด่วนเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูพลับพลึงธาร โดยให้มีการจับจุดพิกัด ลงจุดและระยะทางที่ชัดเจนในแผนที่ รวมทั้งจัดทำป้ายเพื่อเป็นจุดสังเกต เพื่อเป็นการเผยแพร่ให้ทราบทั่วกัน โดยให้กำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินสองฝั่งคลองในจุดดังกล่าว ดังต่อไปนี้

(๑) เขตพื้นฟูระบบนิเวศเกษตร (Agro-ecological Restoration Zone) คลอบคลุมระยะริมคลองทั้งสองฝั่งจากริมตลิ่งออกไป ๖ เมตร และ ๒๐ เมตรตามลำดับ รวมไปถึงพื้นที่ต้นน้ำของลำคลองสายดังกล่าว

(๒) เขตกันชน (Buffer Zone) คลอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรหรือพื้นที่ชุมชนที่อยู่ติดกับสองฝั่งของลำคลองที่กำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์และฟื้นฟูพลับพลึงธาร ในระยะ ๕๐ เมตรจากริมตลิ่ง

ข้อ ๙ ในเขตพื้นที่ตามข้อ ๗ กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดังนี้

ก. เขตพื้นฟูระบบนิเวศเกษตร

(๑) ระยะริมฝั่งคลองจากริมตลิ่งออกไป ๖ เมตร

(๑.๑) ให้พึงคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ที่ดินเฉพาะเพื่อเกษตรกรรม และไม่ควรมีการฉีดพ่นสารเคมีในบริเวณดังกล่าว

(๑.๒) การสร้างที่อยู่อาศัยใดๆ การปล่อยสัตว์เลี้ยงหรือทำคอกเลี้ยงสัตว์ใดๆ ให้พึงคำนึงถึงผลกระทบต่อพืชพลับพลึงธารที่ขึ้นอยู่ในลำคลองเสมอ

(๑.๓) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมให้มีการปลูกพืชคลุมดินลักษณะต่างๆ เช่น หญ้าแฝก ผักกูด พรรณไม้ขนาดเล็ก หรือพืชท้องถิ่นอื่นๆ ตามที่เจ้าของที่ดินเห็นสมควรเพื่อช่วยกรองสารพิษที่เกิดขึ้นจากแปลงเกษตรหรือจากกิจกรรมของชุมชนเหนือแปลงเกษตรไม่ให้ไหลลงสู่ลำคลองโดยตรง

ช่วยลดการชะล้างหน้าดินและพังทลายของริมตลิ่ง และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเก็บกักน้ำและเพิ่มความชุ่มชื้นให้กับพื้นที่

(๒) ระยะริมฝั่งคลองจากริมตลิ่ง ๒๐ เมตร

(๒.๑) ควรให้เป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม การสร้างที่อยู่อาศัยของชุมชน สถาบันการศึกษา หรือสถาบันศาสนาของชุมชน หรือการก่อสร้างใดๆ ควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและการเจริญเติบโตของพืชพลับพลึงธาร

(๒.๒) ส่งเสริมรูปแบบเกษตรกรรมที่ลดใช้สารเคมีหรือปลอดจากสารเคมี

(๒.๓) สนับสนุนวิธีการจัดการกับวัสดุเหลือทิ้งในแปลงเกษตร เช่น ทางปาล์ม ทะลายปาล์ม หรือขี้ยาง หรือมูลสัตว์จากการเลี้ยงสัตว์ ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำในลำคลอง

ข. เขตกันชน

(๑) การสร้างที่อยู่อาศัยของชุมชน สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนาของชุมชน หรืออาคารสาธารณประโยชน์อื่นๆ ของชุมชน ไม่ควรมีอาคารประเภทโรงงาน จัดสรรที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยการจัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพานิชยกรรม การจัดสรรที่ดินเพื่ออุตสาหกรรม โรงแรม สวนสนุก สนามกอล์ฟ โซลาร์ฟาร์ม หรืออื่นใดที่คล้ายคลึงกัน

(๒) ส่งเสริมรูปแบบเกษตรกรรมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศที่เป็นถิ่นอาศัยของพลับพลึงธาร เช่น ไม่ก่อมลพิษต่อดินและน้ำ ไม่ก่อให้เกิดการชะล้างหน้าดิน เป็นต้น

ข้อ ๑๐- ในพื้นที่ตลอดลำคลองตามข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใด ยกเว้นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่มีการกระทำหรือกิจกรรมดังต่อไปนี้

(๑) ตัด เก็บ ขุด นำขึ้นมา หรือกระทำการใด ที่ทำให้หัว ต้น ราก ใบ หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของพลับพลึงธารที่อยู่ตามธรรมชาติได้รับความเสียหาย เว้นแต่เป็นการศึกษาวิจัยทางวิชาการเพื่อการฟื้นฟูและอนุรักษ์ต้นน้ำและแหล่งที่พบพลับพลึงธาร และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการอนุรักษ์พลับพลึงธารและถิ่นอาศัยในพื้นที่จังหวัดระนองก่อนจะดำเนินการดังกล่าว

(๒) ก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำลงไปใคลองหรือในบริเวณที่ชายตลิ่งของคลองดังกล่าวเว้นแต่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

(๓) ปล่อยทิ้งน้ำเสีย สารมลพิษ สารแขวนลอย ตะกอนแขวนลอย และสารปนเปื้อนมลพิษลงสู่แหล่งน้ำ เว้นแต่จะได้รับการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการแล้ว

(๔) ครอบครอง เพาะ ขยายพันธุ์ และจำหน่ายซึ่งหัวหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพลับพลึงธารจากธรรมชาติ เว้นแต่การครอบครอง เพาะ ขยายพันธุ์ ของเอกชนหรือของทางราชการที่ดำเนินการเพื่ออนุรักษ์หรือฟื้นฟูพลับพลึงธาร โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการอนุรักษ์พลับพลึงธารและถิ่นอาศัยในพื้นที่จังหวัดระนองก่อนจะดำเนินการดังกล่าว

(๕) ขุด ลอก ถม ปิด กั้น หรือเปลี่ยนแปลงทิศทางการไหลของน้ำในคลองให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เว้นแต่จะเป็นการกระทำของทางราชการเพื่อป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ เพื่อความปลอดภัยของประชาชน หรือเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัยทางวิชาการ การคุ้มครอง และการเพาะพันธุ์พืชและสัตว์น้ำที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหัวหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายโดยหน่วยงานเจ้าของโครงการที่จะทำการขุด ลอก ถม ปิด กั้น หรือเปลี่ยนแปลงทิศทางการไหลของน้ำในคลองจะต้องจัดให้มีเวทีประชาคมเพื่อเสนอข้อมูลลักษณะโครงการและรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน และสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นจาก

ประชาชนเสนอให้คณะกรรมการอนุรักษ์พลับพลึงธารและถิ่นอาศัยในพื้นที่จังหวัดระนอง พิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการให้ดำเนินโครงการต่อไป

(๖) ขุด ตัก ดุด หรือเคลื่อนย้าย กรวด ดิน หินผุ หวาย หรือลูกรัง หรือกระทำการใดๆที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางธรณีสัณฐานหรือมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสภาพสัณฐาน ธรณีวิทยา ปฐพีวิทยา สภาพทางอุทกวิทยา สภาพทางธรรมชาติของน้ำในลำคลอง ระบบการไหลของน้ำ การพังทลายของดิน และทัศนียภาพ เว้นแต่จะเป็นการกระทำของทางราชการเพื่อป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ ความปลอดภัยของประชาชน หรือเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัยทางวิชาการ ที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหัวหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยหน่วยงานเจ้าของโครงการที่จะทำการดังกล่าว จะต้องจัดให้มีเวทีประชาคมเพื่อเสนอข้อมูลลักษณะโครงการและรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน และสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนเสนอให้คณะกรรมการอนุรักษ์พลับพลึงธารและถิ่นอาศัยในพื้นที่จังหวัดระนอง พิจารณานุมัติหรืออนุญาตในหลักการให้ดำเนินโครงการต่อไป

ข้อ ๑๑ หน่วยงานของรัฐที่จะกระทำใดๆ ตามข้อ ๑๐ ให้คำนึงถึงสภาพข้อเท็จจริงของการเจริญเติบโตของพืชพลับพลึงธาร และต้องเป็นไปเพื่อการป้องกันสาธารณภัยพิบัติที่มีผลกระทบต่อราษฎรอย่างร้ายแรงเท่านั้น และต้องผ่านการเห็นชอบของคณะกรรมการอนุรักษ์พลับพลึงธารและถิ่นอาศัยในพื้นที่จังหวัดระนอง ยกเว้นมีเหตุจำเป็นอย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้ หรือมิอาจเสนอต่อคณะกรรมการอนุรักษ์พลับพลึงธารและถิ่นอาศัยในพื้นที่จังหวัดระนองพิจารณาได้ทันทั่วถึง

หมวด ๓

คณะกรรมการอนุรักษ์พลับพลึงธารระดับตำบล

ข้อ ๑๒ ให้มีคณะกรรมการอนุรักษ์พลับพลึงธารระดับตำบลบางหิน ประกอบด้วย

(๑) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน	ประธานกรรมการ
(๒) กำนันตำบลบางหิน	รองประธาน
(๓) ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน	รองประธาน
(๔) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน	กรรมการ
(๕) ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ตำบลบางหิน	กรรมการ
(๖) ตัวแทนประชาชนในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๔ พื้นที่พบพลับพลึงธาร	
จำนวน ๓ คน	กรรมการ
(๗) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน	กรรมการและเลขานุการ
(๘) หัวหน้าสำนักปลัด	ผู้ช่วยเลขานุการ
(๙) เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการอนุรักษ์พลับพลึงธารระดับตำบลตาม (๖) มีวาระคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้ แต่ต้องไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกัน

ข้อ ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการสงวนรักษา การอนุรักษ์ การปกป้อง การฟื้นฟู และการจัดการแหล่งพลับพลึงธารให้คณะกรรมการอนุรักษ์พลับพลึงธารระดับตำบลบางหิน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนงานการสร้างจิตสำนึก คุ่มครอง ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของแหล่งพลับพลึงธารให้มีความอุดมสมบูรณ์ที่เหมาะสมต่อการดำรงอยู่และ

ขยายพันธุ์ของปลัปลิงธาร โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งแผนงานเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการดำรงชีพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรูปแบบการเกษตรที่เหมาะสมตามแผนงานเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการดำรงชีพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรูปแบบการเกษตรที่เหมาะสมตามแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินให้กับครัวเรือนในชุมชนที่อาศัยอยู่ตามสองฝั่งคลองที่กำหนดให้เป็นพื้นที่เร่งด่วนเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูปลัปลิงธาร และเสนอให้คณะกรรมการอนุรักษ์ปลัปลิงธารและถิ่นอาศัยในพื้นที่จังหวัดระนองพิจารณาให้ความเห็นชอบ และนำไปบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นกรอบในการจัดตั้งงบประมาณในการดำเนินการต่อไป

(๒) ควบคุม และตรวจสอบให้แหล่งกำเนิดมลพิษบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ และดำเนินการทางกฎหมายกับผู้ฝ่าฝืนมาตรการตามที่กำหนดไว้

(๓) ส่งเสริม และสนับสนุนเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งปลัปลิงธาร รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เพื่อเรียนรู้คุณค่า ความสำคัญและประโยชน์ของปลัปลิงธาร

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งองค์กรเอกชน ชุมชน และเครือข่ายเพื่ออนุรักษ์และการศึกษาเรียนรู้แหล่งปลัปลิงธาร

ข้อ ๑๔ ให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ครบวาระตามการดำรงตำแหน่ง

(๔) ไม่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการอนุรักษ์ปลัปลิงธารระดับตำบล โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๕) ปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์การอนุรักษ์ปลัปลิงธาร

หมวด ๔

บทลงโทษ

ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืน ข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท และต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(ลงชื่อ)

(นายวิชัย ศรีเจริญ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายอมรพันธ์ ศรีรักษ์)

ปลัดอำเภอ (จพง.ปค.ชพ.) รักษาราชการแทน

นายอำเภอเกาะเปอร์

นายอำเภอเกาะเปอร์

วันที่ 19 ก.ค. 2566